

foreningskontingent. Hvilken Klasseaand lyser der dog ikke ud af disse Udtalelser af det ærede Medlem, hvilken Mangel paa ligelig og retfærdig Bedømmelse af de forskellige Samfundsklasser! Det ærede Medlem selv ganske ubevidst, uden at han selv rigtig har gjort sig det klart, lyser Klasseaanden, Klasseherredømmets, Klasseadskillelsens og Klasseforskellighedens Aand, ud af denne Tale. Men ogsaa der kunde det ærede Medlem have varet sig ved at skaffe sig en lille Smule Viden om de Ting, han dristede sig til at omtale. Jeg vil slet ikke tale om, at i og for sig var der dog maa-ske ingen Ulykke i, om den arbejdsløse Arbejder af det Tilskud, han fik fra sin Arbejdsløshedskasse, betalte sit Fagforeningskontingent, thi det Tilskud, han faar fra Arbejdsløsheds-kassen, er ingen-lunde udelukkende Statstilskud, langt fra. Han har maa-ske gennem Aaringer, maa-ske lige fra han blev voksen Arbejder, betalt sit Bidrag til sin Arbejdsløshedskasse, og de Penge, han betaler i Fagforeningskontingent, er da i Virkeligheden kun Penge, som han i sin Tid har indbetalt. Men dertil kommer, at naar der er Tale om andre Samfundsklasser, hører man ikke det ærede Medlem fra Kolding, der sandt at sige er Præst, udtale Frygt for, at Statstilskuddet til disse skal blive misbrugt. Jeg ved ikke af, at det ærede Medlem er bange for det; i saa Fald vilde han vel have fremhævet det. De store Statstilskud, som ikke mindst under Krigen er udbetalt til Fordel for forskellige Samfundsklasser, der ikke er Arbejdere, f. Eks. de 50 Millioner Kroner, som Kornordningen koster, og som kommer en Række besiddende, endda store Landbrugere til gode — er det ærede Medlem bange for, at de paagældende skal misbruge disse Penge ved at betale Kontingent deraf, ikke alene til deres Landboforening, men til deres Venstreforening og Højreforening? Er han bange for det, saa havde det været rigtigere at drage det frem her, men det falder ikke det ærede Medlem ind med en Tanke. Det er betegnende, at naar det gælder Statstilskud til Bønder, til Godsejere, til Fabrikanter, til Overklasse- og Middelklasse-Mennesker her i Landet, saa falder det aldeles ikke det ærede Medlem ind, at de kunde gaa hen og af dette Statstilskud betale til forskellige Foreninger, endda til politiske Foreninger. Det falder ham ikke ind, medens han straks kommer til at tænke paa dette: Bare nu ikke Arbejderne skal misbruge det forholdsvis ringe Bidrag, der ydes af Arbejdsløsheds-kasserne, til at betale deres

Fagforeningskontingent! Det ærede Medlem kunde have sparet sig hele sin Omtale af dette Forhold, thi ved at spørge sig for hos Folk, der ved Besked, kunde han have faaet at vide, at det, han opfordrer Fagforeningerne til, nemlig at fritage Arbejderne for deres Fagforeningskontingent, saa længe de er arbejdsløse, er ganske almindeligt i Fagforeningerne. Til yderligere Sikkerhed spurgte jeg i Aften to Medlemmer af dette Ting, som er Fagforeningsmedlemmer, om, hvordan det var i deres Fag. Den ene er Møller og den anden Typograf, og de svarede begge, at i deres Fagforening svarede de intet Medlemskontingent, naar de blev arbejdsløse, og bevarede alligevel deres Medlemsret.

Jeg vender et Øjeblik tilbage til Spørgsmaalet om Statstilskud til Privatskoler. Jeg har altsaa paavist, at man ikke behøver at rette nogen Opfordring til mig om at støtte dette Tilskud ud fra tidligere Betragtninger, thi jeg har, da jeg sad i Københavns Borgerrepræsentation, bekæmpet Tilskuddet. Nu sidder jeg ikke længere i Borgerrepræsentationen — det ærede Medlem opfordrede mig til at gøre min Indflydelse gældende der —, men saa længe jeg sad der, vilde jeg selvfølgelig være i Overensstemmelse med min Fortid paa dette Omraade, og jeg har bekæmpet dette Tilskud til en Privatskole-ring. Men saa udvikler jeg i den Tale, som det ærede Medlem henviste til, men altsaa ikke havde gjort sig den Ulejlighed at opfriske i sin Erindring, hvorledes det pædagogiske Initiativ kan varetages, naar man ikke vil gøre det paa den Maade, paa hvilken det efter min Mening slet ikke kan ske: ved at yde store, efterhaanden voksende Statstilskud til Privatskoleforretningen eller Privatskoleforretningsringen. Jeg udvikler, hvorledes jeg tænker mig det — det kunde det ærede Medlem have læst i den Tale, om hvilken han dog ved, hvad Dag den blev holdt — nemlig ved den fælles Folkeskole, vi Socialdemokrater tilstræber, ikke ad Tvangens Vej, ikke gennem Statsskolemonopol, men ad Udviklingens Vej, ved efterhaanden at gøre Folkeskolen saa god som muligt, saa at alle Forældre kan være vel tjente med at sende deres Børn derhen. Denne Folkeskole ønsker vi tillige at gøre fri og rummelig, forment saaledes, at der indenfor Folkeskolens Rammer er videst mulig Plads for det pædagogiske Initiativ.

Hermed har jeg svaret det ærede Medlem fra Kolding; mere tror jeg er unødvendigt. Men jeg vil her gerne knytte